

Georg Radow   Laurentius Rahne

Disputatio Inauguralis De Subfeudis

Rostochii: Kilius, 1673

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741509717>

Druck   Freier Zugang

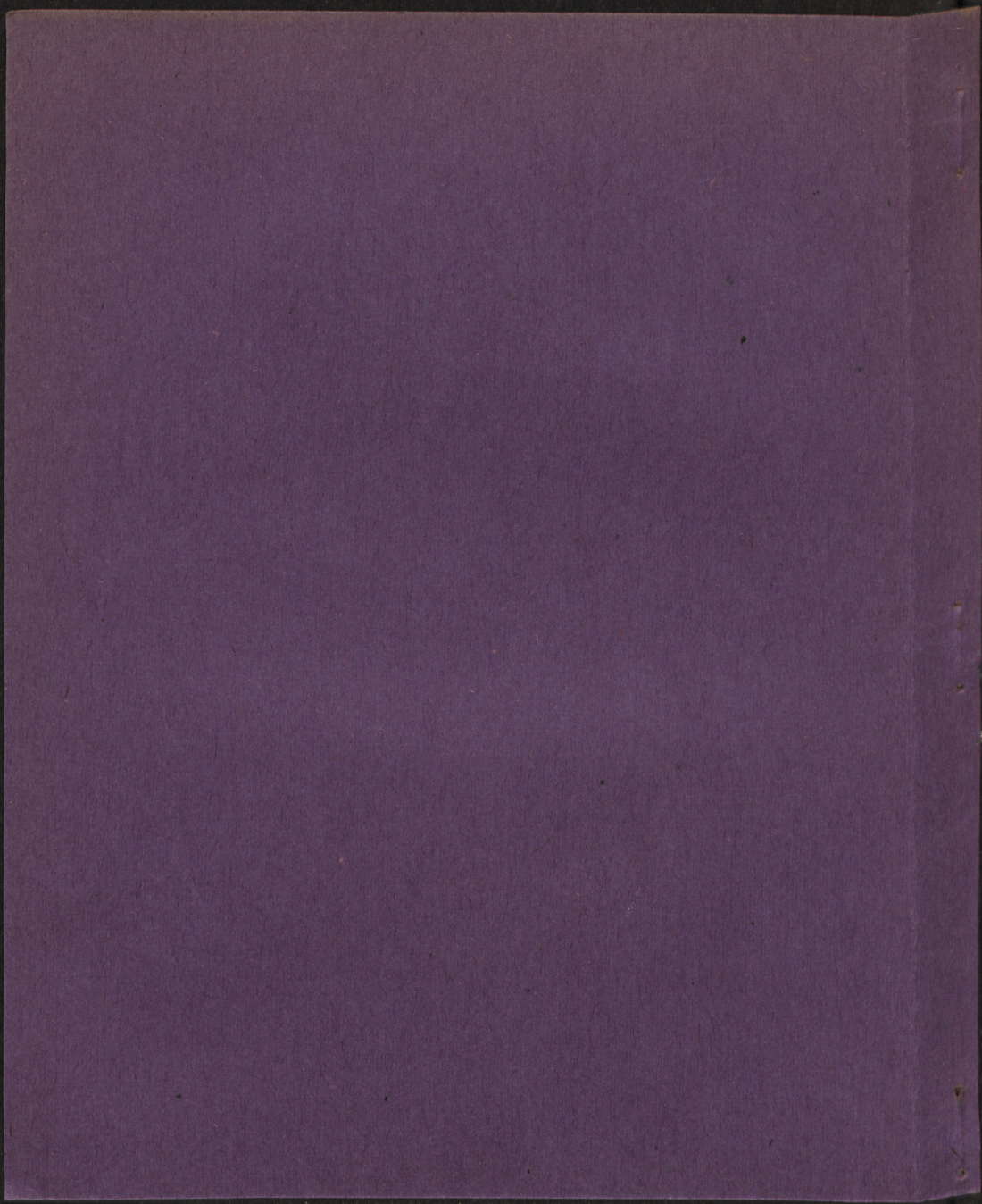
Afterlehen

R. U. für 1673

Georg Radovicius, Praer /a
Laurentius Rochne, Rep.

M. S. Progo.

DISPUTATIO INAUGURALIS
De
SUBFEUDIS,

Quam,
DEO AUXILIANTE
Cum Consensu Magnifici J.Ctorum Or-
dinis in Inclytâ Academiâ patriâ

SUB PRÆSIDIO

VIRI

NOBILISSIMI, AMPLISSIMI ET
CONSULTISSIMI

DN. GEORGII RADOVII,

J.U. Doctoris & Profefs. Ordinarii, Nobi-
lissimorum Stratum, Ducatus Meckl. Synd. meri-
tiss. & Facultatis suæ in præsens DECANI
spectabilis,

Fautoris, & Promotoris jugiter devenerandi,
PRO LICENTIA

Summos in utroque Jure honores ac privilegia
ritè consequendi,

publico Eruditorum examini submittit

LAURENTIUS RAHNE, Rostochiensis.

In Auditorio Majori

ad diem 11. Octobr. horis ante & pomeridianis.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitat. Typogr. Anno 1672.

DISPUTATIO INAUGURALIS
SUB
DEO AUXILIANTE
Cum Consensu Magnifici Rectoris
Huius in hunc locum
SUB PRÆSIDIO
V. I. R. I.
NOMINIS, AMPLISSIMI ET
COMMISSARI
DN. GEORGII RADOVII
J. U. Doctoris & Prof. Ordinaris, Nobi-
lissimi Senatoris, Ducis Mecklenburgi, m. p.
c. d. & Facultatis huius in præsens DECANI
In hunc locum
Favores & Promotoris iugiter deprecandi
PRO LICENTIA
Summos in quibus huius honores et privilegia
et consueverunt
publico Examinum examini submittit
LAURENTIUS RAHNE, Rostochensis
in hunc locum
ad hunc 11. Octobris anni 1797
ROSTOCHII, Typ. JOHANNIS KILLI, Universitatis Typogr. Anno 1797

I. N. D. N.

Thef. I.

Subfeuda, quæ mox, post feuda à Germanis capta, usu invaluerunt. 1. F. 7. 15. 2. F. 9. pr. tit. 26. §. *beneficium* & tit. 24. §. *similiter*, à præpositione, *Sub* & à verbo *Feudum* dicuntur, & licet ipsa vox Subfeudi in placitis Feudorum, quoad literam ignota sit, Feudistarum tamen frequenti receptione satis usitata est. Vocula, *Sub*, hîc juxta Lexicographos denotat vel tenuitatem, cum Subfeuda ipsis Feudis sint tenuiora, vel *Post*, cum post Feudum illa constituentur. Feudum nonnulli dicunt ex initialibus literis, F. E. U. D. U. M. hoc est, Fidelis, Ero, Vasallus, Domino, Vero, Meo, contractis enim his literis fit vox Feudum. Alii à Faidâ, quia Fâida & Fâde Germanis quibusdam hostilitatem, notat, *Wesenb. de Feud. cap. 1. n. 1.* Alii à foedere; quia Feudum à quibusdam appellatum sit foedus, *Cujac. in præfat. ad lib. feud. Petrus Heig. part. 1. quæst. 14. n. 69.* Alii alias afferunt allusiones, quas videre licet apud *Borchold. de feud. c. 1.* Optima & à Feudistis communiter recepta sententia est, quando feudum dicitur, quasi Fidum à fide seu fidelitate, quia à fide seu fidelitate essentiam suam habet omne feudum & nititur expresso textu 2. F. 3. in fin. *Alvarott. de feud. in præm. num. 18.*

Th. II. Accipitur aliàs Subfeudum æquè ut Feudum præcipuè modò pro actu & contractu, quo vasallus alii fidelitatem promittenti feudum suum vel totum, vel partem ejus in feudum rursus restatò cedit 1. F. 9. 2. F. 3 §. 1. 2. F. 26. §. *beneficium*, junct. 1. F. 4. §. 3. & 1. F. 1. §. 3. quo sensu dicitur à Feudistis, Subinfeudatio, Subinvestitura, Subinvestitio Germ: die *Affterbelehning* / oder *Affter Lehnsempfengnis* / modò pro ipsâ re feudali in Subfeudum concessâ arg. 2. F. 3. §. 1. & 2. F. 26. modò pro jure, quod subvasallo in re est constitutum arg. 2. F. 25.

A

2. F. 1.

2 F. 1. §. fin. quæ significatio est hujus loci, & hoc modo alioquin etiam à Dd. subinfeudatum Feudum *Lindem. de feud. c. 8. th. 30.* seu subalternum Feudum, germanicè ein *Affter Lehn*, à præpositione *Affter* & nomine *Lehn* vocatur, præpositio enim *Affter* apud Germanos idem est, quod *post* *Nach* / ut *Affter Lehn* perinde sit, quasi *Nach Lehn*. Hinc etiam dicimus *Affter Anwalde* / *Affter Erben* / *Affterlesse* und *Nachlesse* im *Herbst Wehner. obs. pract. voc. Affter Lehn Kohl. de Subfeud. cap. 1. n. 30. & seqq.*

Th. III. Definiri potest, quod sit jus in re immobili aut æquipollenti sub lege mutux fidei, usus, fruitionisque causâ per vassallum legitimè vel in totum vel pro parte constitutum 2. *F. 9. vers. si verò.* Per jus intelligo facultatem à lege tributam, & licet quidam velint, quod per feudum ut proximum subalternum genus describendum, maximè tamen dubito, An subfeudum pro inferiori specie rectè haberi possit, quandoquidem dans vassallus per se & suo juri relictus subinvestiendo primum parturit quasi hoc Subfeudum, proinde arbitror, hoc ipsum Subfeudum esse conspiciem feudi, nec alienus sum à mente *Struvii exorc. feud. 12. th. 10.* ut subfeudum per dominium utile describatur, ob illam relationem, quæ inter subvassallum & rem subinfeudatam intercedit. Cætera objectum tum materiale tum formale insinuant, quo ipso à cæteris affinium negotiorum speciebus, uti feudum, monstrante *Snobel. disp. 1. feud. th. 23. & seqq.* ita & subfeudum nostrum secernitur, & hæc ex sequentibus fusiùs dilucidiorẽ nanciscuntur explanationem.

Th. IV. Posthabitis cæteris divisionibus ex generali feudi naturâ subfeudis applicandis, *dividuntur*, potissimum in propria & impropria. Sic quondam major valvasor seu Regis Capitaneus quid alteri infeudum concedens, saltem jure feudi proprii, quod autem minor valvasor alteri subinfeudabat, eo jure neutiquam censebatur, sed poterat hoc pro lubitu investiens auferre, etiam nullâ per valvasorem, minimum culpâ seu feloniam commissâ 1. *F. 1. §. 1. tit. 7 & 16* Sed hodiè, consuetudine nisi aliter sit introductum, vel speciali lege aut conventionẽ dispositum, omne subfeudum jure feudi proprii censetur 1. *F. 7 in fin. 2 F. 10. Kohl. dict. tract. cap. 4. q. 16. n. 48 & seqq.* Alio verò sensu Burgoldensis *ad Instrum. Pac part. 1. disc. 19* Ducatum Wurttembergicum esse subfeudum improprium Austriacorum Archiducum adstruit, scilicet, quatenus apud hos mandata ab imperio potestas investiendi cum pacto successionis in casum aperti feudi fuit, *Rumelius*

Rumelin, ad Aur. Bull. part. 3. diff. 5. th. 5. De quo minùs dubitare licet, cum Ducatus Wurttembergici immedietas per *Instrum. Pacis Ofnabr. artic. 4. §. Principes quoque Wurttembergici*, plenissimè & solidissimè impræsens confirmata est.

Th. V. *Causa efficiens remota* est ipsum Jus feudale 2. F. 3. §. 1. 2. F. 9. §. *si vero vel totum*. 2. F. 26. §. *beneficium*. 2. F. 34. §. *similiter*. quæ loca capitalia, cum per Constitutiones Divorum Imperatorum Lotharii ac Friderici 2. F. 12. & 55. abrogata non apparent, curstare prohibeantur l. 7. C. de Testam. Cujus rationem, (quamvis mirabile hoc videatur *Curt. jun. in tract. feud. part. 4. in ultim. caus. privationis vers. aggredior primam regulam n. 83.*) esse statuo, quia non solum penes primum vasallum jus feudi etiamnum residet, isque vasallus remanet, & domino servitia præstare tenetur, sed etiam mediante illius personâ, alius ratione ejusdem feudi, iisdem pactis & conditionibus, obstringitur, atque propterea nullam conquerendi justam causam habere videtur, ut sensit gloss. in §. *præterea* 2. F. 34. *Duaren. de feud. cap. 12. n. 13. Struv. Syn. jur. feud. cap. 12. apb. 9. Hunn. de feud. cap. 9. Kohl. tract. de subfeud. n. 3. & 4.*

Th. VI. *Proxima causa* sunt personæ conferentes & acquirentes. Illæ sunt ipsi vasalli, qui principem efficiendi locum habent, modò, quod præcipuum, legitimam bonorum suorum habeant administrationem, 2. F. 3. §. *Novi verò*. Sed cum quoad personas conferentium & acquirentium subfeuda maximè ipsis feudis conveniunt, non agam de illis prolixius. Hoc saltem moneo, quod non tantum primus vasallus subinfeudandi jure gaudeat, sed & alter, qui primum fuit subinvestitus, imò tertius, quartus, & ita in infinitum, nisi aliter consuetudine quarundam curiarum introductum 2. F. 34. §. 2. Et subfeuda à valvasoribus minoribus seu minimis fuerint concessa, tunc enim, non habitâ ratione culpæ, subvasalli devestiri poterant 1. F. 7. pr. Omnes itaque non prohibiti subinfeudare possunt, nisi vel atate vel morbo animi vel corporis vel jure potestatis arceantur *Struv. c. 5. per tot.*

Th. VII. Acquirentes sunt omnes, etiam servus 2. F. 3. §. 2. *vers. personam verò*, modò non adfuerit ignorantia vasalli, quæ excludit consensum & voluntatem ejus *Schenck. 2. F. 3. diff. vers. personam, Gudelin. in Comment. de jur. feud. part. 2. c. 2. n. 1.* Infantes quoque & furiosi, hi enim, licet nullum negotium rectè gerere dicantur.

tur §. p. *Inst. de inutil. stipul. l. 5. ff. de R. Jur.*; *Bart. in l. quamvis 32. §. fin. ff. de acquir. poss.* Tutores tamen vel curatores hisce personis, sicut ex omnibus aliis causis, ita & subfeudum acquirere possunt *Matth. de Afflict. in c. 1. §. personam 2. F. 3. arg. cl. si infanti 18. C. de jur. delib.* Sed æquè sint idonei necesse est, ac ipse vasallus ad servitiorum præstationem, quamvis, accedente domini consensu, vasallum, cuique licet minus idoneo, subfeudum concedere posse, dixerim, quandoquidem consensus domini licitum facit in feudis, quod alioqui foret illicitum capimperialem 2. F. 55. Deindè acquirens non sit jure à feudo remotus. Sic foemina de feudo masculino subinfeudari nequit 1. F. 1. §. 3. Nec Universitates, quæ nunquam mori dicuntur, subfeudi sunt capaces 1. F. 13. ne domino spes eventuræ apertionis per amortizationem, quam vocant, adimatur, quæ de re peculiarem tractatum scripsit Petrus Peckius, quem vocat de Amortizatione. His ultimo loco adjicias necesse est Hæreticos arg. l. 3. & 4. C. de Hæret. & Manich: Reos criminis læsæ majestatis arg. l. fin. C. Ad L. Jul. Majest. & alios quamplurimos, quos multâ serie apud juris feudalis scriptores videre licet.

Th. VIII. *Objectum*, est res in feudum data, quæ rursus vel in totum vel pro parte subinfeudari potest, res enim nonnullæ dispositione legis respuunt alienationem t. r. ff. & C. de reb. Eor. qui sub tutoribus & cur: Sc. l. 2. & l. fin. C. de Relitig. l. fin. §. sed quia & Auth. res quæ C. Comm: de legat. Sc. Vel hominis, quod accidit conventionibus inter vivos seu ultima voluntate leg. ult. C. de reb. alien. Sc. l. 38 §. 3. & 4 de leg. 3. Vel statuto & consuetudine. Si enim statuto esset receptum, ne res immobilis alienetur in extraneum, coerceretur alienatio rei immobilis per statutum, quamvis aliàs in commercio civium ipsius urbis sit. Hæ res quoniam in feudum concedi non possunt, nec de illis subinfeudari quis potest *Vult. de feud. lib. 1. cap. 5. n. 2.*

Th. IX. Uti feudum in rebus soli, aut solo coherentibus, aut iis, quæ immobilibus annumerantur 2. F. 1. §. ult. ita & subfeudum rectè constituitur. Nec dubitandum existimo, in re mobili, veluti pecuniâ numeratâ 2. F. 25. locum hoc pariter habere posse, quia subvasallus per subfeudationem in pecuniâ constitutus, participat aliquid de subfeudi essentiâ, & licet deficiat in tali subfeudo adæquatum subiectum, quia tamen sub obligatione ad fidem præstandam, in quâ ipsa differentia specifica subfeudi, quæ contradistinguitur aliis utilis domini speciebus, consistit, pecuniam subvasallus tenet, subfeudum, & quidem.

dem improprium, rectè dicitur Jacob de Ardizzone in Epit: jur. feud. cap. 27. in fin. Knichen. de pact. invest. cap. 5. n. 26. part. 3. Sed tenetur subvassallus ad exemplum ususfructus rerum consumptibilium l. 2. l. 6. & seqq. l. 9. ff. de Usufr. ear. rer. quæ usu consim. §. 2. Inst. de Usufr. cautionem præstare, ne, si forsân jus subvassallo constitutum resolvatur, damno afficiatur Dominus. Consuetudine præterea & statuto in nonnullis locis est receptum, ut in pecuniâ subfeudum constitui possit. Wesenb. vol. 3. cons. 105. n. 9. Pruckm. vol. 2. cons. 9. n. 56 & 83. Et ita in Facultate Juridicâ Francofurti ad Oderam responsum memini.

Th. X. Regalia quoque feuda juri subfeudi subjacent, quoad bona eorum tantum particularia, modò non notabile detrimentum exinde sentiant subinfeudantes Duces, Marchiones, Comites, adeò, ut ditio eorum vel dignitas minuatur, & detrimentum capiat cap. 1. in pr. l. F. 1. & Propos. ad dict. cap. 1. pr. Rosenthal. de feud: c. 5. concl. 10. n. 2. 3. Et quamvis, jure subvassallo in parte constituto, nihilominus feudi regalis pars maneat, quia tamen nonnunquam hoc modo grave damnum subinfeudanti sit, propter similem rationem, quæ militat in divisione, feudi regalis, in bonis feudorum regaliū particularibus subfeudum constitui nequit cap. imper. §. præterea Ducatus 2. F. 55. Et Alvarotus ad dict. cap. §. præter. Et. Jacobinus de feud. versu Dux. n. 10. Ubi verò eadem ratio, ibi idem jus obtinere solet ac debet l. 32. pr. ff. Ad L. Aquil. l. 108. ff. de V. O. Etiam si ratio non fuerit expressa Panormis. in c. fin. n. 11. & 12. de Rescript. Harum. Pist. lib. 2. q. 39. n. 20. De toto feudo Regali alium subinvestire non possunt, nisi hoc ex permissione Imperatoris fuerit illis specialiter concessum Joann. Ferner. in tract. feud. cap. 1. l. 2. Sneidew. de feud. part. 4. cap. 1. n. 52.

Th. XI. Res quoque Ecclesiasticæ in subfeudum incurrunt, modò jampridem fuerint solitæ subinfeudari, de quibus Fachin. lib. 7. Controv. 77. cap. 2. Extra de feud. l. F. 6. Quod si autem non fuerint solitæ subinfeudari, nonnullis suffulta requisitis valet earum subinfeudatio, quæ maximè consistunt in consensu Capituli & Episcopi seu Prælati, & causæ cognitione, cap. ult. Extra de reb. Eccles. non alien. Jo. bann. Honorium in Decretal. dict. tit. Covarr. lib. 2. Var. resolut. cap. 17.

Th. XII. Major de decimis agitur quæstio, in quibus nonnulli ex concilio Lateranensi sub Alexandro III. celebrato, subfeudum constitui non posse, deducunt, cap. quamvis. cap. prohibemus. Extra de Decim. Aded, ut subfeudum decimale reuersum ad Ecclesiam vel Præ-

laturam non posse rursus Laicæ personæ in subfeudum dari; *Joann. Andreas in cap. prohibemus extra de Decim. Imola in cap. 2. Extra de feud.* Sed rejectis horum sententiis, contrarium distinguendo inter ea quæ sunt facta menſalia, vel non, & modò antè subinfeudari ſolita, ſtatuo, *Gloſſ. in cap. prohibemus Ext. de Decim. gloſſ. ad cap. 2. Extra de feud. Caſtrens. conſ. 139. Alvarott. in cap. 1. 1. F. 1.* Feudum tamen, decimale, quod ad Eccleſiam non rediit, ſubinfeudari à Laico poſſidente in alium Laicum, niſi adhibito conſenſu Episcopii, non poteſt, *cap. cum Apoſtolica Extra de his quæ ſunt à Præl: ſin. Conſ. capit. Alvarott. in diſt. cap. 1. 1. F. 1. Sonſbec. part. 8. n. 11.* In terris noſtri imperii, ubi ſalarium miniſtris Eccleſiæ debetur, quod ſive decimarum præſtatione, ſive alio modo veniat, nihil intereſt, ſubfeudum in decimis conſtitui poſſe, in promptu eſt. *Carpz. Jurisprud. Conſiſt. lib. 1. de ſin. 126. Vaſq. illuſtr. quæſt. part. 1. lib. 2. cap. 89.*

Th. XIII. *Descendamus ad formam*, quæ dat eſſe rei, & ſine quâ non incipit res eſſe juxtà Cajum ſetum *arg. l. 80. §. 1. ff. Ad L. Falc.* coincidit autem partim illa cum generali feudi naturâ, & conſiſtit in modo promittendi, conſtituendi, & acquirendi novi ſubfeudi; vel in modo jam conſtitutum & acquiſitum per ſucceſſionem deferendi, transmittendi ſeu devolvendi. Promiſſio, uti naturâ, ita plerumque tempore etiam à conſtitutione & acquiſitione ſubfeudi diſtincta manet. Conſtitutio verò & acquiſitio ſubfeudi in propriâ inveſtiturâ tempore ſerè concurrunt, in abuſivâ verò longè nimis differunt. Promiſſio ſubfeudi fit vel per ultimam voluntatem, ſeu actum quendam inter vivos, pactum ſcilicet aut contractum, & oritur indè jus ad rem *Struv. jur. feud. cap. 7. th. 3.* Et quamvis jure civili ex pacto non detur actio *l. 7. §. 4. 5. ff. de pact. l. 10. C. eod.* Moribus tamen noſtris actio indè competit, etiam in foro civili efficax. *Vinn de pact. cap. 7. Carpz. p. 2. c. 19. deſ. 17.* Conſtitutio & acquiſitio ſubfeudi fit vel expreſſâ conſtituentium & acquirentium voluntate per inveſtituram, vel præſumptâ per præſcriptionem, & operatur jus in re *Struv. in jur. feud. cap. 7. aph. 11. Scap. 8. Scap. 12 aph. 12.* Partim ſpecialibus innititur requiſitis, de quibus mox agam.

Th. XIV. Uti in feudo, ita & in ſubfeudo obligatio ad fidem, & ſervitia eſt neceſſaria *2. F. 3. §. ſed etiam 2. F. 9. pr.* quæ potiſſimum circa vitam vaſalli, ejus famam, & bona verſatur *2. F. 6.* Ad quam ſubvaſallus ſe obligare tenetur juramento, quod vocat ſubvaſalligium ſeu

seu subhominium *Ritterb. de feud. lib. 1. cap. 10. q. 3.* Germanice
 Afsirlehn Pftwchuldigung. Cujusquamvis variae sunt formulae, in
 unum idemque recidunt quoad effectum *Borch. de feud. c. 7. n. 38.* Et
 hodie passim adhiberi solet formula usitata *Vult. de feud. lib. 1. cap. 7. n.*
40. Schulz. in Syn. feud. cap. 9. n. 5. à quâ ut recedatur, subvasallus
 cogi nequit, quia ad insolita non obstringitur, & si ad id inducatur,
 praesumitur juramentum per vim & metum extortum, quia igitur praes-
 tatio fidelitatis est de essentia subfeudi, ipsa obligatio ad fidem exhiben-
 dam à subfeudo abesse nequit, quanquam juramentum subvasallo
 quandoque remitti possit 2. F. 3. in fin. 2. F. 24. §. 1. *Matth. de Affict. c.*
1. pr. 2. F. 40. Ipse tamen subvasallus nihilominus manet obligatus ad
 omnia fidelitatis munia *Schrad. de feud. part. 2. c. 2. n. 17. Alex. cons. 30.*
n. 19. lib. 1. Curt. in tract. feud. 7. q. 1.

Th. XV. Actus investiendi, qui per investituram nonnunquam
 denotatur 2. F. 1. in fin. 2. F. 11. pr. & 33. pr. ad formale subinfeudationis
 quoque pertinet, qui si fuerit de subfeudo novo vel veteri 2. F. 3. pr. 2. F.
 32. illud quod nondum erat, constituitur & acquiritur aut quod jam
 erat constitutum, renovatur. *Vult. de feud. lib. 1. c. 7. n. 7.* Verum
 eo ipso Dominus superior haud exclusus est ab omni jure in subvasallum;
 sed potest aequè exigere reverentiam & obsequium à subvasallo atque
 ab ipso vasallo subinfeudante, ideoque si contigerit, facultatibus labi
 vasallum, adeò, ut non habeat, unde servitia suo Seniori debita condi-
 gnè prestare queat, tum in subsidium sit executio in subvasallos, tan-
 quam in debitores debitoris, ut servitia, quae suo Domino subinfeudanti
 debent, domino majori exhibeant *Andr. Kohl. tract. de subfeud. c. 4. n.*
35. l. 1. C. de oper. lib. Ros. cap. 8. concl. 28. n. 6.

Th. XVI. *Primum speciale subfeudi requisitum est sinceritas*
 2. F. 3. §. sed etiam, 2. F. 9. pr. quae consistit in eo, ut illud ipsum, quod
 agatur sine fraude & reverà fiat, ne colore subinfeudationis omnimoda
 feudi alienatio inducatur 2. F. 55. §. callidis cap. 1. §. si verò 1. F. 9. cap.
 beneficium 2. F. 26. Non enim in alterius non contentientis fraudem
 aut legis quicquam fieri debet *tot. tit. ff. quae in fraud. cred. l. 29. l. 30. ff.*
de LL. leg. 5. C. Eod. Quod si autem de fraude illâ non certè constet,
 & dubitetur, potius concessionem subfeudi sincerè & sine fraude esse,
 factam statuendum, *Gloss. in cap. beneficium verb. dum tamen 2. F.*
26. Alvarott. in cap. Imper. §. callidis n. 2. de prohib. feud. alien. per
Frider. Cum semper in dubio meliora sint praesumenda *cap. 2. Extra*
de R.

de R. J. Alciat, de presumpt. 3. n. 16. Et nonnunquam interpretatio praefenda, quâ presumptio fraudis evitetur l. 51. pr. ff. Pro soc. Crupeta conf. 596. n. 11. Huic autem fraudi obviando, ut detegatur, modos enarrat quam plurimos Mascard. de probat. concl. 531. Lucas de Penna in l. quemadmodum C. de Agric. & Censit. lib. 11. Menoch. de presumpt. lib. 5. pres. 3.

Th. XVII. Attendat quoque vasallus, ne Domino mediato jus suum per subinfeudationem intervertatur 2. F. 8. §. quid ergò. Nam si forsan subvasallus dolo inducatur, aut pretio inescetur, ut rei sibi in subfeudum concessæ servitutem aliquam imponi patiatur, hoc domino mediato non præjudicabit, quandoquidem omne subfeudi commercium & alienatio, (cujus species constitutio servitutis est per gloss. ad §. quid ergò 2. F. 8.) per quam dominorum minuatur utilitas, est interdicta, §. 1. 2. F. 52. Parùm enim respectu utilis domini subvasallus ab usufructuario distare videtur, qui quidem meliorem rei conditionem efficere, non deteriorem potest l. 13. §. 4. ff. de usufr. l. 44. Eod. Ad quam conditionem æquè obligatus est subvasallus, quapropter impeditur rei in subfeudum concessæ servitutem imponere, quia servitus est imminutio juris, respectu ejus, à quo debetur l. 5. §. 9. ff. de nov. oper. nunc. Nec lapsu temporis, subvasallo possidente, confirmabitur in domini fraudem, ne longissimo quidem triginta aut quadraginta annorum spatio gloss. in §. 1. 2. F. 38. Jacob. à Belvis. Eod. §. 1. 2. F. 55. §. præterea 2. F. 40. Si tamen consuetudine antiqua, à tempore, cujus non extat memoria sit introducta servitus, eam domino nocituram putarem, cum tanto temporis lapsu etiam Principis reservata præscribantur cap. 36. Extra de verb. signif. §. præterea. l. 3. §. 4. ff. de Aqua cot. & est. l. 1. §. ult. ff. de Aq. & aq. plu. arc.

Th. XVIII. Par quoque agnatorum, ad quos beneficium quandoque sit reversurum, quoad subinfeudationem versatur conditio 2. F. 8. §. e contrario. Et generaliter obtinet, ut nec filius, nec quisquam alius, neque litigando, neque paciscendo præjudicium alicui facere possit, si hoc ratum non habeat ille, qui detrimentum inde sperat l. 7. C. de reb. cred. Agnatis enim subinfeudatio illa minimè præjudicat, quo minùs subfeudum, velut resolutio jure concedentis, advocare possit 1. F. 5. §. rursus 2. F. 73. Rosentb. de feud. cap. 9. concl. 48. Et in feudo paterno vel antiquo quæcunque alienatio vel dispositio facta per vasallum in præjudicium agnati non probatur §. hoc quoque 1. F. 8. §. Titius 2. F. 26. Et quamvis

quamvis ipse Dominus superior consentiat, nihilominus facta subinfeudatio, non consentientibus, seu postea ratum non habentibus proximis agnatis, non subsistit. 2. F. 39. *Andr. de Isern in c. 1. §. sed et res* 2. F. 3. In vita tamen subinfeudantis facta subinfeudatio valet, non verò post mortem ejus, licet sine fraude sit facta. *Alvarott. Propos. Matth. de Affili. & Dd. in §. si verò* 2. F. 9. *Jul. Clar. in §. feudum quest. 32. n. 5. Alex. cons. 15. n. 9. lib. 5. Ruin. cons. 37. n. 18. & cons. 213. n. 2. lib. 1.*

Th. XIX. Alterum, quo subfeudum nititur, requisitum est personæ habilitas, similis enim debet esse subinfeudatus subinfeudanti, & æque idoneus ad servitia Domino præstanda cap. beneficium 2. F. 26. cap. 1. §. similiter 2. F. 34. *Struv. synt. jur. feud. cap. 12. aph. 11.* Quo ipso mutum & surdum, cœcum, claudum, aut aliter inidoneum, si vel talis fuerit natus, siue casu superveniente talis factus, excludimus, quoniam hæ personæ non ejusdem conditionis cum vasallo ad serviendum Domino videntur esse. c. 1. 2. F. 21. *Jafson. in cap. 1. pr. n. 32. 1. F. 1.* Et subinfeudatus accipit à vasallo subfeudum, ut cum aliis, tùm verò maxime subvasalli servitiis indigere solet, cum superior Dominus ab eo servitia requirit cap. 1. 2. F. 52. cap. 11. in fin. 2. F. 50. Liberum enim jam olim fuit Capitaneis Regni inferioribus dignitate valvasoribus, & his rursus valvasanis subfeuda concedere 1. F. 1. §. notandum. Quod si itaque minus idoneum subinfeudarent, cujus ope tamen servitia præstare debent, magnum sanè ad dominum indè redundaret incommodum. Prætereà accidere potest, ut vasallus subfeudum concedens lapsu temporis, facultatibus labatur, ut servitia Domino debita præstare non valeat, quo casu maxime interest Domini superioris, ut subvasallum habeat ad serviendum satis idoneum, qui suppleat vasalli locum, vicemque ejus urgente necessitate sustineat, & superiori Domino peræque servire valeat, eique acceptabilis sit cap. Imperialem §. firmiter 2. F. 55. *Alvarott. n. 5. Si de invest. feud. contr. fuer. Jafson in cap. 1. n. 32. 1. F. 1.*

Th. XX. Ut paris dignitatis, nobilitatis, vel autoritatis cum vasallo sit subvasallus non est necessarium. Undè illustri vasallus, Comes scil. si villam comitatus investire velit, non est opus, quod investiat alium Comitatem, sed cum, qui secundum qualitatem personæ suæ & villæ possit facere servitia consveta arg. l. 8 §. 11. ff. de tranact. & l. 5. ff. de duob. rei stipul. & promitt. Hæc enim omnia compenlat ad serviendum habilitas *Joann. Bolognietus in l. 3. §. de contrario n. 129. ff. de acquir. poss. Zaf. de feud. part. 9. n. 15. Rosentb. de feud. cap. 9. conclus. 44. n. 5. Struv. synt. jur. feud. cap. 12. aph. 11.*

Th. XXI. Non autem dubitandum, quin concessio subfendi magis idoneo facta valeat, cum in utilitatem & salutem tam Domini superioris, quam

quàm inferioris maximè vergat, nec obscurè colligere licet ex §. *similiter* 2. F. 34. Et licet non sit aptior ad præstanda servitia Domino debita, modo sit ditior, aut dignitate vel autoritate vasallo præpolleat, nihilominus rectè ei subfeudum confertur *Bald. in Auth. nisi rogati C. Ad Scutum Trebell. n. 14. Molineus ad Consuet. Paris. tit. 1. §. 35. n. 18. Intrigliol. quæst 53. n. 216.* Qualitatum enim non consideratur dissimilitudo, sed sufficit æqualis habilitas sive aptitudo ad serviendum cap. *beneficium* 2. F. 26. c. 1. §. *similiter* 2. F. 34. *Vult. de feud. cap. 10 n. 81. Wesenb. c. 4. n. 3. Struv. Syntag. jur. feud. c. 12. aph. 11.*

Th. XXII. Non autem debet vasallus concedere subfeudum potentiori, quia Domino mediato non foret commodum, habere subvasallum se longè potentiorē, quem in officio continere non possit. *Rosent. de feud. cap. 9. concl. 44. n. 6.* Licet enim per æquē domino servitia debita, urgente necessitate præstare valeat, tamen propter potentiam suam vix ad serviendum cogere potest, ut vereri habeat necesse, se servitiis cariturum, cum vasallus idoneè servire prohibeatur, & ratio sublit, propter quam subfeudum non licet concedere minùs apto ad serviendum, damnum scilicet & incommodum, quod idè sensurus esset dominus, cujus intuitu subfeudum potentiori concedere non licet, §. *similiter* 2. F. 34. l. 32. ff. *Ad L. Aquil.* Præterea judicatur quis idoneus non tantum ex facultate præstandi ea, quæ dari fieriq; oportet, verum & ex conveniendi facilitate l. 2. ff. *qui satisd. cogant.* Hinc, licet in potentiori facultatem præstandi admittamus conveniendi facilitatem tamen negemus, & propterea pro idoneo haberi, eiq; subfeudum concedi non debet, cap. *beneficium* 2. F. 26. §. *similiter* 2. F. 34. *Struv. Synt. jur. feud. cap. 12. aph. 11.* Accedit, quod alienatio præsumatur fraude facta, quæ sit in potentiorē *Jason. consil. 149. in fin. lib. 4. Menoch. consil. 104. n. 58.* Magis firmat nostram sententiam quod in casu, quo aliàs rei feudalis alienatio permissa censetur, non licet eam transferre in potentiorē *Bald. in Auth. quibuscumq; n. 1. C. de sacros. Eccles. Alex. volum 3. consil. 9* Et facta alienatione à vasallo in potentiorē, incidit alienans in poenam caducitatis, etiamsi adhibuerit omnem solennem protestationem *Menoch. consil. 38 n. 9.*

Th. XXIII. Potentioribus quoque annumeramus Ecclesiam seu civitatem, quibus feudum in subfeudum concedi non potest. *Jason. in cap. 1. in pr. n. 36. 1 F. 1. Alex. Consil. 120. lib. 1 Schrad. de feud. part. 8 cap. 2. n. 16. Abb in cap. quæ in Ecclesiis. n. 18. Felin. ibid. n. 69.* Extra de Constitut. Ecclesiæ enim & civitates non nisi per substitutum servire possunt, & potentiores habentur propter insignia, quibus fruuntur, privilegia, & indè descen-

tem.

tem conveniendi difficultatem *Rosentb. de feud. cap. 9. concl. 45. n. 7. Cravetta consil. 205. n. 44. Anchar. conf. ult. vers. præterea conditio. Bald. cons. 391. in fin. lib. 1.*

Th. XXIV. *Ultimum speciale subfeudi requisitum consistit in pactorum paritate* 2. F. 34. §. 2. *vers. profectò Struv. Synt. jur. feud. cap. 12. apb. 11.* Uodè si feudum alicui simpliciter fuerit concessum, vel sibi suisq; hæredibus, non poterit illud alteri in subfeudum dare, ut ipse habeat, & hæredes ipsius masculi & foeminae per *text. 2. F. 34. §. 1.* Nec servitia pacto remitti, aut servitiis annua pensio substitui potest, quia hoc Domino mediato esset damnosum, cum vasalli, tùm servitiis ac ope vasallorum, tùm feudis illis, quæ in eos transtulerunt, destituti, non possunt æquè commodè Domino suo servire *Kobl. tract. de subf. cap. 2. n. 17. 18. Hunn. de feud. cap. 12. Harim. 2. obs. tit. 5. obs. 37. Harim. Pist. lib. 2. quæst. 44.* Quamvis enim in concessione subfeudi simpliciter factâ, expresso pacto de fidelitate, servitiisque præstandis & aliis non caveatur, tamen cum hæc, prout etiam alia plura de naturâ subfeudi sint, & subfeudum tacitè sequantur, perinde est, ac si nominatim fuerint expressa *l. 3. ff. de Reb. Cred. Natta cons. 480. n. 21.*

Th. XXV. Si aliâ lege & conditione fuerit subfeudum concessum, quàm quæ vasallo præscripta erat, amittitur, adeò, ut dans & accipiens illo priventur, & ad superiorem Dominum subfeudum revertatur, *Carpz. dissut. feud. 3. tit. 31. Schrad. de feud. p. 8. c. 2. n. 14.* Conditio enim illicita & jure improbata contractui adjecta non tantùm se, sed & ipsum contractum vitiat §. 10. *Inst. de inutil. stipulat. l. 1. §. 3. ff. de Verb. Obl. l. 8. §. 8. ff. de fidejuss. Hunn. de feud. cap. 12.* Quinimo etsi vasallus ab initio cum iisdem pactis atq; conditionibus alium de feudo suo investiat, si tamen postea aliqua pacta vel conditiones remittat, ipse perinde feudo privatur, atq; si ab initio, cum alium de feudo suo investiret, pacta illa vel conditiones remisisset *Abvarott. & Præpos. in §. similiter 2. F. 34.* Non enim unâ viâ quod prohibetur, aliâ viâ admittitur, *leg. cum quid de reg. Jur. in 6to. l. 38. ff. de bon. libere.*

Th. XXVI. Si in investiturâ subfeudi non fuerit dictum, ut eâdem lege haberetur, nihilominus tamen eâdem lege concessum censetur, nisi à contrahentibus contrarium fuisse actum appareat *Vult. lib. 1. de feud. cap. 10. n. 83. Natta cons. 600. n. 26. lib. 3. Rosentb. de feud. cap. 9. concl. 43. n. 3.* Prima enim causa feudi originarii est inspicienda, cujus effectus influit in subfeudatos, & subfeudum derivari à feudo principali, sicut aqua à suo fonte, eleganter *Bald. in cap. 1. pr. col. 4. 2. F. 51. Molin. tit. 1. §. 10. n. 19. vers. in contr. Menoch. cons. 148 n. 14.* Adeò, ut virtute primæ causæ, cum modus &

forma designata sunt, sub alio modo & forma feudum non subinfeudetur, maximè si subinformi clausula concessum appareat *Bursat. conf. 150. n. 8. lib. 2. Socin. sen. conf. 56. n. 13. vol. 3. Lofredus conf. 39. col. pen.*

Th. XXVII. Arctiori tamen lege vasallus subfeudum concedere potest, ut si datum fuerit feudum vasallo pro heredibus masculis & feminis, tunc ipse illud alteri & heredibus ejus masculis subinfeudare minimè prohibetur. *S. profectò 2. F. 34. ibiq; Cujac. Rosent. de feud. cap. 9. concl. 44. n. 14. Struv. Synt. jur. feud. cap. 12. aph. 11.* Nulla enim juris constitutione aut consuetudinis ususve longævi observantiâ prohibitum reperimus, ne vasallus arctiori, quàm ipse habet, lege feudum in alium transferre possit *2. F. 108.* Militat quoque pro nobis ratio, qua meliorem domini conditionem, non deteriore facere vasallo licet, quod maximè, si arctiori lege concedit subfeudum, fieri videtur. *cap. 1. §. è contrario 2. F. 8. Struv. Synt. jur. feud. cap. 12. th. 11.*

Th. XXVIII. Subfeudi finis est ex parte subinfeudantis, ut subbeneficiarium sibi ad servitiâ obligatû habeat, quæ si fuerint nominatim expressa sive indeterminatè promissâ, præstare ad voluntatem vasalli subvasallus tenetur *arg. 2. F. 13. 2. F. 26.* Et licet pacto remitti possint, tamen vasallus hoc facere non potest, nisi ei à Domino superiori fuerint remissa, aliàs enim aliâ lege subinfeudaret, quod juri & rationi consentaneum non esse, dixit *hes. 24.* Ex parte subinfeudati, ut is subfeudo à vasallo sibi concessio utatur, fruatur, & tam sui & suorum, quàm rerum defensorem habeat fidelem, ne si id intermiserit, malefidus censeatur *2. F. 6.*

Th. XXIX. Effectus quod attinet, illos distinguo in *generales & speciales*, horum tres classes constituo. Vel enim dominum superiorem, quem mediatum dicunt, vel Dominum subalternum, qui immediatus audit, vel ipsum subvasallum respiciunt. Quoad superiorem, retinet ille directum, suum dominium & in ipso subfeudo, quod regulariter in concessione feudi reservasse censetur *2. F. 8. §. ult.* Non enim plus juris vasallus ad subvasallum transferre potest, quàm ipse habuit *l. 54. ff. de Reg. Jur.* Et alteri per alterum non debet iniqua inferri conditio *l. 74. ff. eod.*

Th. XXX. Subvasallus accipiens feudum à vasallo Domini superioris seu mediati vasallus non est. *2. F. 55. §. illud quoque arg. l. 20. ff. pro soc. Menoch. lib. 3. præf. 102. n. 1. Rosent. de feud. cap. 8. concl. 10. n. 3.* Obligatio enim quæ intercedit inter vasallum dantem, & subvasallum accipientem descendit ex contractu illo feudali inter illos inito, quo agitur, ut acquirens ratione feudi concessi fiat vasallus concedentis *cap. 1. pr. 2. F. 2.* Sed quia nullus inter Dominum mediatum & subvasallum contractus est initus, nec Domini mediati

mediati diceudus erit vassallus, si autem ex contractu feudi celebrato inter vassallum & subvassallum obligaretur Domino mediato, subinfeudans stipularetur vel pacisceretur alteri extraneo, quod lege fieri prohibetur *l. 73. §. ult. ff. de reg. jur. Bartol. in l. 125. §. Chrysogonus n. 1. ff. de verb. Obl. Curt. de feud. part. 2. n. 62.*

Th. XXXI. Sufficit quoq; in alienatione subfeudi, Domini immediati consensus *Struv. Synt. jur. feud. cap. 13. n. 2. Hart. Pist. lib. 2. quæst. 45. Fachin. lib. 7. contr. cap. 53. Lindem. de feud. cap. 8. n. 5.* Habitâ tamen distinctione feudorum, quæ dicuntur in jure nostro, quaternata, & de tabulâ *Marinus Freccia tit. de aut. & potest. Baron. erga subfeudat. autb. primâ princ.* Illa enim si fuerint in subfeudum concessa, & subvassallus ea alienare velit, consensus Domini superioris est necessarius non quidem ad ipsam alienationem, sed ut ea effectum habeat. Ad horum alienationem domini immediati consensus sufficit. *Harrm. Pist. lib. 2. q. 45. n. 16. Camerar. in cap. imperialem 1. 2. F. 55.*

Th. XXXII. Subfeudum consistit, & ad successores transitorium est, quamdiu jus feudi apud subinvestientem ejusq; liberos masculos durat. *1. F. 5. in fin. 2. F. 58. §. itē heredes ejus &c. si aliter ex fratribus, ibi, tamdiu teneat sine præjudicio, quamdiu ille, qui dedit, hæredem masculum habuerit in cap. Extraord. Præsertim cum liberi hæredes facto parentis contravenire nequeant l. 7. C. de liber. caus. nec revocare, quod à defuncto translatum fuit in subvassallum l. 14. C. de R. Vind. l. 3. C. de reb. alien. & non alien. Nec verba concessionis attendenda, quia generaliter textus loquitur sine expressione & mentione heredum concedentis per cap. 1. §. si autem 2. F. 9. c. 1. §. item heredes 1. F. 58. Contractus enim & obligationes ad hæredes porriguntur sive transmittuntur, licet eorum non sit facta mentio l. 9. ff. de probat. l. 7. §. 8. ff. de pact. l. 15. §. 1. C. de contr. & comm. stipul. Rosenth. de feud. cap. 9. concl. 48. n. 4. & 5. Clar. §. feudum quæst. 32. n. 5.*

Th. XXXIII. Stare quoque subinfeudationi tenetur filius, licet cum beneficio inventarii susceperit in se hæreditatem patris *cap. 1. §. si autem 2. F. 9. cap. 1. in fin. 2. F. 45.* quam subinfeudationem nolo intelligi factam de feudo hæreditario, quo calu res dubio caret, verum de feudo ex pacto & prov dentia secundum receptam *Dd. sententiam ad cap. 1. 2. F. 45. & per tradita Covarr. lib. 2. var. resol. cap. 18. n. 4. Harrm. Pistor. lib. 2. q. 8. Fachin. lib. 7. contr. cap. 5.* Inventarium enim solummodo relevat, ne quid hæres ex substantiâ suâ amittat *l. ult. §. 4. C. de jur. delib.* Non autem, ut lucrum faciat *d. l. ult. §. 10. vers. ut undiq.* Nec quoad feudum antiquum à patre obveniens con-

fectio inventarii tantum prodest, ut eo ipso se ab oneribus paternis liberare possit, hoc enim si fieri posset, quid opus esset, ab agnatis vel à Principe istud tam anxie impetrare, cum frustra precibus illud postuletur, quod jam lege permissum est *l. 1. C. de thesauris lib. 10. Harm. Pist. lib. 2. q. 2. n. 45. 46. Myns. cent. 3. obs. 67. n. 10.* Præsertim cum pater non præsumatur contrahere ex alienum, ut filio damnum det, sed ut necessitati suæ subveniat, cum itaque in hoc casu filius cum inventarii beneficio hæreditatem suscipiens pro patre satisfacere compellatur, multo magis contractui paterno stare teneatur. *Harm. Pist. lib. 2. q. 13. n. 54. vers. si enim.* Hæres quippe regulariter factum defuncti præstare tenetur *l. 14. C. de R. V. l. 7. C. de reb. aut. jud. poss. l. 149. ff. de R. J.*

Th. XXXIV. Filius, patris aut adscendentium hæreditatem ac feudum vel simul agnoscere, vel simul repudiare tenetur, nec alterum per se acceptare potest, proinde, quod repudiat, agnatis accrescit, modò fuerit paternum feudum, nam si novum esset, ad dominum rediret per *cap. 12. F. 45.* Filius enim pars patris, unaq; caro, & una cum patre persona censetur *can. 21. S. hac auctoritate caus. 35. q. 3. l. ult. C. de impub. & aliis subtit.* Et mediante persona patris tam in feudalibus quàm in reliquis succedit bonis, quod secus in agnatis, qui non mediante personâ defuncti, sed gratuitâ benevolentia primi concedentis sibi quæsitum habent, quapropter repudiata hæreditate defuncti, feudum acquirunt per *d. cap. pr. 2. F. 45.* Quæ autem antea diximus de filio, non semper obtinent, nam si alicui feudum per investituram concedatur pro se & suis liberis obtinendum, hoc casu, filium, repudiata hæreditate, feudum acceptate posse existimaverim, licet non sit heres *l. 29. ff. & l. 22. §. 1. ff. de oper. lib.* Cujus intuitu filio liberum erit post obitum parentis sui auferre subfeudum subvasallo, quia feudum obvenit filio sine susceptione paternæ hæreditatis *d. c. 1. in fin. 2. F. 45. Rosentb. de feud. cap. 7. concl. 20. Schräd. p. 8. c. 8. n. 12.* Aliàs firmatur supra dicta sententia per *Constitutionem Electoralem Saxon. vid. Zörg: Aufschreiben tit. welcher gestalt die Agnaten / S. da ein Vater. Idem attestatur consuetudo Ducatus Brunsvic. & Lüneburgensi receptissima das ein Sohn / der seines Vaters Lehngüter / sie sein geachtet wie sie wollen sive ex pacto & providentia anzunehmen / Sc. Landtags Abscheid zu Wolfenbüttel de anno 1699. §. und nach den zum achten.*

Th. XXXV. Coeterum factâ subinféudatione, nec extantibus liberis masculis subinvestientis, feudum ad agnatos devolvitur, qui ratam habere subinféudationem minimè coguntur, sed eam, veluti resolutio jure dantis, in irritum penitus revocare possunt *arg. c. 1. §. rursus ibi vel ad alium 1. F. 4. c. 1. §. 2. con.*

§. è contrario. 2. F. 8. 2. F. 26. §. Titius. Pist. quest. 44. lib. 2. n. 6. Schrad. p. 8. c. 2. n. 27. Rosent. de feud. cap. 9. concl. 48. n. 1. Nec defendere se potest sub-
 vasallus longissimi temporis possessione, quā non obstante, nihilominus agna-
 ti vindicando subfeudum auferre possunt cap. aliter ex fratribus ibi: sine ullo
 obstaculo & prescriptione temporis in capite: extraord. Præscriptio enim ad-
 versus eos currere non potuit, quia facultate agendi fuerunt destituti l. ult. §.
 3. C. Comm. de legat. l. 30. C. de jur. dot. l. 1. in fin. C. de annal. except. Anton.
 Fab: de Error. pragmat. decad. 3. errore 9. Nec autem actionem jure competen-
 tem ullus prescriptioni locus. l. 3. §. quæ ergo & l. 7. §. 11. C. de præsc. 30. & 40. ann.

Th. XXXVI. Similiter modò dicta quoad agnatos non in omnibus
 procedunt, nam si feudum fuerit hæreditarium, & hæredes extiterint agnati
 subinvestienti vasallo, revocare subinfeudationem prohibentur, hæres enim
 factum defuncti, omnino præstare tenetur Molin: ad consv. Paris. tit. 1. §. 35.
 n. 23. Pist. lib. 2. quest. 44. n. 6. Licet enim agnati hæredes velint ex propriâ
 persona, jureq; suo, non hereditario, vindicare subfeudum, & non de evi-
 ctione teneantur, quia subfeudum secundum naturam suam evinceretur, ta-
 men hæredes agnatos ex propriâ personâ agentes, quamvis evictionis actioni
 non sint obnoxii, repelli posse doli exceptione, est textus in l. 14. C. de R. V.
 l. 3. C. de reb. alien. & l. 14. C. de Evict. Tiraguell de retr. consang. §. 1. gloss. 9. n. 47.

Th. XXXVII. Ne revocatio illa competens agnatis locum sibi vendicat,
 si de rebus feudo sibi concessio subjectis facta fuerit subinfeudatio, & alioquin
 subinfeudari consueverunt, tū enim resolutio jure datoris, non resolvitur
 jus accipientis, sed subinfeudatio durat, & defuncto subinfeudante illam ra-
 tam habere tenentur agnati. E. g. Imperator infeudavit Titio Comitatum, à
 quo multa dependent feuda, quæ alii ab isto comitatu tenent & recognoscunt,
 jam si talia aliqua tempore Titii aperta, per ipsum subinfeudentur aliis, non
 poterunt agnati eam subinfeudationem, Titio sine filiis defuncto, revocare.
 Camerar. in cap. Imperialem 2. F. 55. Pist. lib. 2. q. 44. n. 6. Alciat: cons. 9. 2.

Th. XXXVIII. Si agnatus hæres cum beneficio inventarii, deducto
 ære alieno, quidpiam, quod ex hæreditate superest, consequitur, nihilomi-
 nus subinfeudationem revocare potest. Schrad. de feud. p. 7. c. 2. n. 55. Nam
 vi inventarii sibi prospexit, ne detrimentum & incommodum, quod ipsi ex
 aditione hæreditatis defuncti vasalli imminere possit, sentiat l. fin. §. 1. & §.
 4. C. de jur. delib. Et inventarium operatur, ut actiones illæ, quæ aliàs
 aditione confunderentur, salvæ atq; integræ mancant hæredi l. fin. §. 5. C. eod.
 Licet enim hæres tantundem ex bonis hæreditariis percipiat, quanti feudum
 alienatum valet, maximo tamen afficeretur incommodo, si propter acquisi-
 tum

tum ex hereditate lucrum, feudo antecessorum pacto quaesito carere cogere-
tur, durum quippè & iniquum jura nostra reputant, quem invitum rem pro-
prium alteri etiam pro justo pretio vendere debere *l. 14. C. de contr. empt.*
Nonnihil quoq; tribuitur affectioni, quam quis erga majorum bona habere
presumitur, quæ si aliis relinquere cogimur, maximam nobis fieri injuriam
cum detrimento conjunctam putemus, adeò ut non minùs affectio illa inter
damna æstimabilia à legibus referri soleat *l. 35 ff. de Minor.* Et lugubre est,
non videre fixas, aut revullas imagines majorum à domo, in quâ defecit pa-
ter, minor crevit *l. 1. §. 15. ff. si quid in fraud. patron. l. 22. C. de admin. rat.*
Tiraguell. de retr. cons. in prefat. n. 34.

Th. XXXIX. Liberis verò & agnatis deficientibus subinvestientis,
æquè, uti Domino aperitur feudum, ad eundem quoq; subfeudum redit, re-
gulariter enim resoluto jure datoris, resolvitur jus accipientis *per cap. 1. § si*
aliquis de capitani. l. 1. F. 18. per cap. 1. §. clientulus l. 1. F. 13 §. rursus l. 1. F. 5. Nec
potest vasallus de feudo contrahendo disponere, quo, se defuncto, ipsum
Dominum obliget, licet longissimo temporis cursu fuerit possessum à subva-
sallo, tamen superiorem Dominum non stringit *cap. 1. §. quid ergò 2. F. 8.*
Andreas de Ifern. in cap. 1. in fin. col. pen. 2. F. 23. Dominus præterea non te-
netur invitus alium, quem velit, recipere vasallum, licet iisdem pactis & con-
ditionibus, fuerit facta subinfeudatio à vasallo, cum ne frater quidè pro fratre
domino obtrudi possit *cap. 1. §. si duo 2. F. 12* Et ratio, quam allegare non est ne-
cessè, sufficiens est voluntas Domini *Camerar. in c. imperial. 2. F. 55.* Nec tam
reale interesse Domini quàm voluntatis inspicitur *arg. l. fin. de Usu & habit.*

Th. XL. Sed quæ suprâ diximus de agnatis, eadem in domino quoq;
locum habent, nimirum Domino hærede subinfeudantis existente, & subin-
feudatione de rebus feudo subjectis, seu alioquin in feuda concedi solitis, fa-
cta, subinfeudatio à Domino revocari non potest, talia namq; subfeuda, re-
soluto jure domini immediati nequeunt auferri per Dominum superiorem,
si ab eo subvasalli feuda sua recognoscere velint, eiq; servire *l. 14. de R. V. Pist.*
lib. 2. quest. 44. n. 27. Camerar. in cap. Imperial. 2. F. 55. Paris de Puteo de
feud. redintegr. cap. 19. Et jure Saxonico approbatur Lehnsrecht cap. 25. cap. 1.
§. sed ille l. 1. F. 3. cap. moribus 2. F. 26. Vasallus enim subfeudum sibi apertum,
subinfeudando alteri gerit actum ad administrationem seu officium suum
pertinentem, in quibus successor factum ejus ratum habere tenetur *cap. 1. 2.*
F. 43 Rosen cap. 9. concl. 5. n. 3 Marinus Frecc. de aut. & potest. Baron lib. 2.
aut. 1. q. 27. n. 1. Intrigliol. de feud. q. 28. n. 25.

Th. XLI. Quoad subinfeudantem dominum præcipuus est effectus,
quod

quod investitus efficiatur vassallus non primi Senioris, sed vassalli subinvestientis. 2. F. 55. §. illud, & de quibus in th. 31. Unde persona vassalli subvassallo sancta & honesta videri debet, nec quicquam facere, ex quo domini opinio, existimatio situs aut dignitas laedatur, sed ea omnia, quantum in ipso est, & tucatur & augetur l. 9. ff. de obsequiis. & patr. præst. Schmid de feud. p. 6. c. 6. n. 101. Insuper nec omni planè jure se abdicavit subinfeudans, retinet quippe sibi jus seu dominium aliquod utile, quod alii superius ad differentiam inferioris utilis domini, quod in subvassallum transit, alii analogicum directum dicunt Lindem. de feud. c. 8. th. 5.

Th. XLII. Quantum ad subvassallum, transfert subinvestiens vassallus in eum dominium quoddam utile, quod aliis dicitur inferius Rosenth. de feud. cap. 9. concl. 47. n. 4. Præterea subvassallus rei in subfeudum concessæ possessionem consequitur, quam veram quidem, non tamen civilem, sed naturalem esse existimo §. fin. 2. F. 8. §. si verò 2. F. 2. 2. F. 22. pr. Molin. ad consuet. Paris. cap. 8. q. 5. n. 5. & seqq.

Th. XLIII. Effectus generales absolvunt actiones ob subfeudum competentes, & quibus mediatas & immediatas Dominus, & ipse & subvassallus suum obtinere possunt. Si enim subvassallo feudum fuerit promissum, quod vel pacto aut contractu quodam vel ultimâ voluntate fieri potest, actione contra dominum secundum qualitatem illam, ex quâ promissio facta, ut constituat feudum, exerceri potest. Struv. Synt. jur. feud. cap. 16. aph. 3. Rosent. de feud. cap. 6. concl. 5. Lind. de feud. c. 12. th. 3.

Th. XLIV. Si verò promissioni subfeudi accedat ipse contractus feudalisis seu investitura, quæ dicitur abusiva 2. F. 2. pr. Obligatio inter Dominum & subvassallum oritur, & tenetur Dominus ad tradendam rem, nec præstando interesse liberatur, subvassallus verò ad fidelitatem, nec inde resultat subvassallo jus in re sed jus ad rem Rosenth. de feud. c. 6. concl. 6. n. 7. Bald. in §. fin. n. 1. 2. F. 7. Subinfeudatio enim est contractus ultrò citroq; obligatorius per cap. 1. in fin. 2. F. 23. & quoties versamur in contractu ultrò citroq; obligatorio, in quo una partium tenetur ad faciendum secundum legis dispositionem, ut est subvassallus, ratione servitorum præstandorum l. 72. ff. de V. O. Ratio æquitatis maximè svadet, quod dominus præcisè cogatur tradere, si habet facultatem tradendi, ad exemplum contractus venditionis, ubi æqua debet esse contrahentium conditio l. 7. ff. de per. & com. rei vend. c. 2. de concess. præb. in 6to Matth. de Afflict. in c. 1. §. si facta 2. F. 26. n. 1. vers. fin.

Th. XLV. Ratione subfeudi constituti & acquisiti subvassallo, judicio possessorio & petitorio agere licebit, illo, ut veram respectu utilis domini competentem possessionem 2. F. 2. pr. 2. F. 8. §. ult. defendat interdicto Uti possidetis, vel recuperet interdicto Unde vi. Lind. de feud. cap. 12. n. 10. Ludov. Post tract. de summ. poss. obs. 16. n. 67. Mey, part. 6. d. 10. & seqq. Dum tamen si contra domi-

num

num interdicto Undè Vi experiri velit, ei actionem in factum substituât 2. F. 33. §. similiter 2. F. 24. §. Item si delator l. 10. §. 12. ff. de in jus voc. l. 11. §. 1. ff. de dol. m al. 2. F. 22. verb. saluâ reverentiâ, l. 1. §. 43. ff. de Vi & viarm. Myns. decad. 11. Resp. 7. n. 12. Petitorio ut subfeudum jam constitutum vindicet à domio seu extraneo 2. F. 8 pr 2. F. 43. sive amiserit ejus possessionem, sive per successionem sibi delatum, ejus possessionem nondum fuerit nactus 2. F. 46. Lind. de feud. c. 12. ib. 6. Struv. Synt. jur. feud. cap. 16. aph. 11. Rutgers. Rul. de Commiss. p. 3. lib. 3. c. 19. n. 23.

Th. XLVI. Controversiâ autem inter consubvasallos vel de toto vel parte, vel de finibus subfeudi motâ judex competens est subdominus arg. 2. F. 55. §. fin. vers. prætereâ si inter duos. Si autem inter subinfeudantem & subvasallum lis agatur de subfeudi e. gr. investiturâ, pares Curiaë i. e. Consubvasallos judices constituo. 2. F. 16. 2. F. 39. §. si inter 2. F. 55. §. fin. in fin. Si nulli consubvasalli fuerint, tunc superior Dominus judicandi spartâ defungatur, modò subvasallus se talem esse confiteatur, si negaverit, ad ordinarium loci magistratû causâ devolvitur per ea, quæ tradit in simili Schno. disp. Feud. ult. tb. 24 Hartm. præf. obs. tit. 54. obs. 21.

Th. XLVII. Contraria subfeudi ut plurimum consistunt in pacto & culpâ, quæ & delictum sub se comprehendit. Nam si pactum de non alienando investituræ fuerit appositum, vasallo etiam ademta potestas absq; consensu Domini censetur Bald. Alvarot. in §. prætereâ 2. F. 40. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 44. n. 30. Schrad. de feud. p. 8. c. 2. n. 20. Aded, ut ne vasallus quidem ullo casu, in quo alioquin feudi alienatio absq; domini consensu, ex legis dispositione permissa est, feudum alienare possit Curt. in tract. feud. p. 4. n. 113. Jason. in l. 117. §. 1. n. 29. ff. de leg. 1.

Th. XLVIII. Ob culpam quoq; commissam tam in subinfeudantem quàm in ipsum Dominum superiorem subfeudum amittit, ita tamen ut revertatur ad vasallum qui concessit arg. §. illud 2. F. 55. Ros. de feud. c. 10. concl. 9. Si tamen contra dominum superiorem culpa fuerit commissâ, distinctio in tb. 41. proposita erit attendenda, ne simili poenæ vasallus subiaceat Robl. cap. 4. n. 53. Cujus culpæ species videre licet 1. F. 21. 2. F. 24 55. §. firmiter. 1. F. 5. 27. 21. 2. F. 24. §. 2 2. F. 7. vers. et si impedimentum Rosentb. c. 6. concl. 17. n. 40. 2. F. 26. §. licet. 2. F. 28. §. ad hoc Struv. in jur. feud. cap. 15. aph. 9. Delictum autem si committat, licet in ipsum Dominum mediatum, ejus uxorem, filiam, aut sororem, nihilominus immediato Domino, qui subinfeudavit, aperitur. d. §. illud 2. F. 55. & notat. per Dd. ibid. Hartm. Pistor lib. 2. c. 45. n. 18. Rosentb. cap. 11. concl. 118. n. 1. Et delicta patent ex libris feudalibus 1. F. 5. 17. 2. F. 6. 24. §. 2. vers. porro 2. F. 51 §. si voluerit.

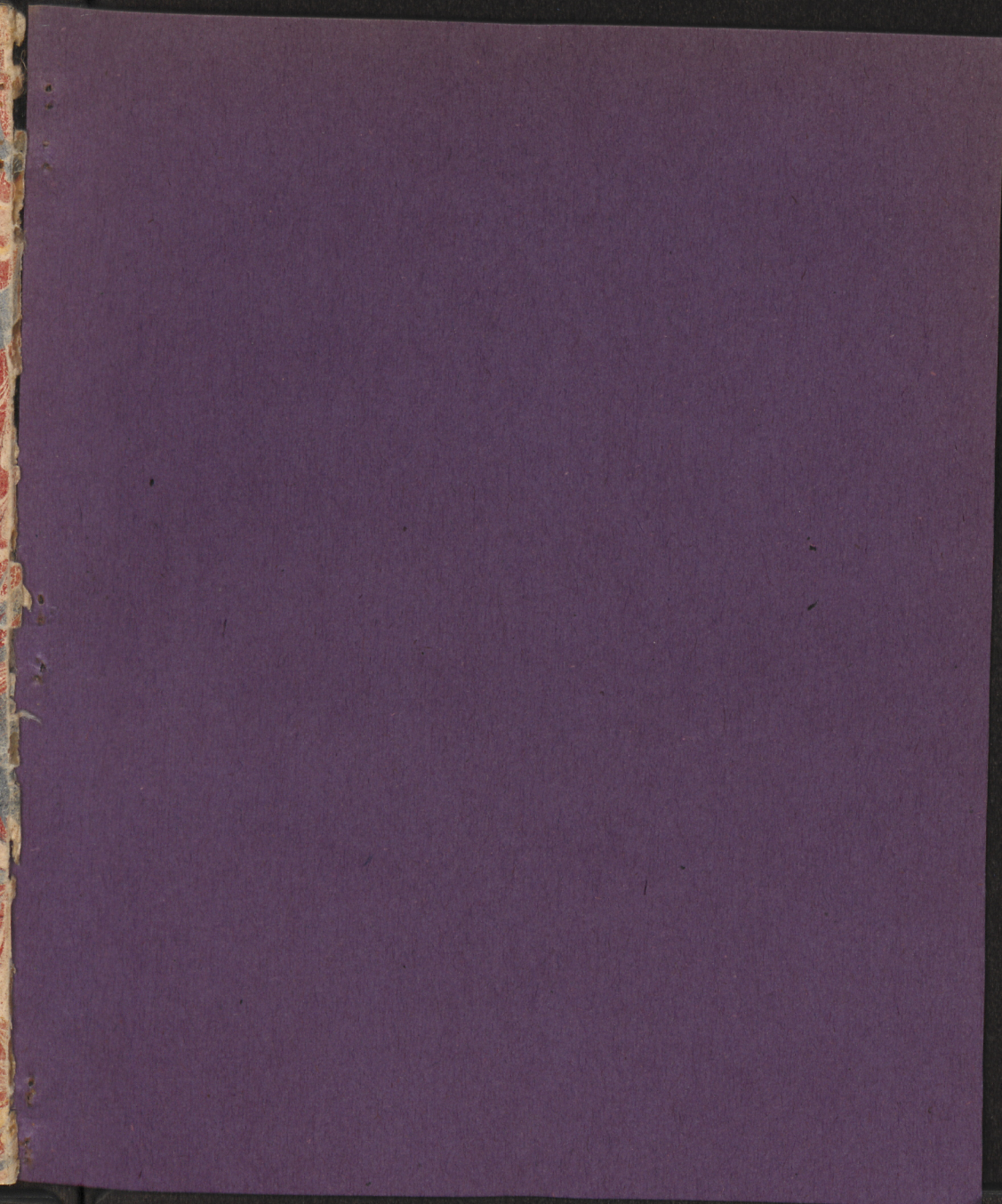
Schrad p. 9. c. 4. n. 47. Zaf. part. 10. n. 35. 1. F. 7. 21. §. fin. 2.

F. 24. §. idem vers. rursus & passim.

SOLI DEO GLORIA.

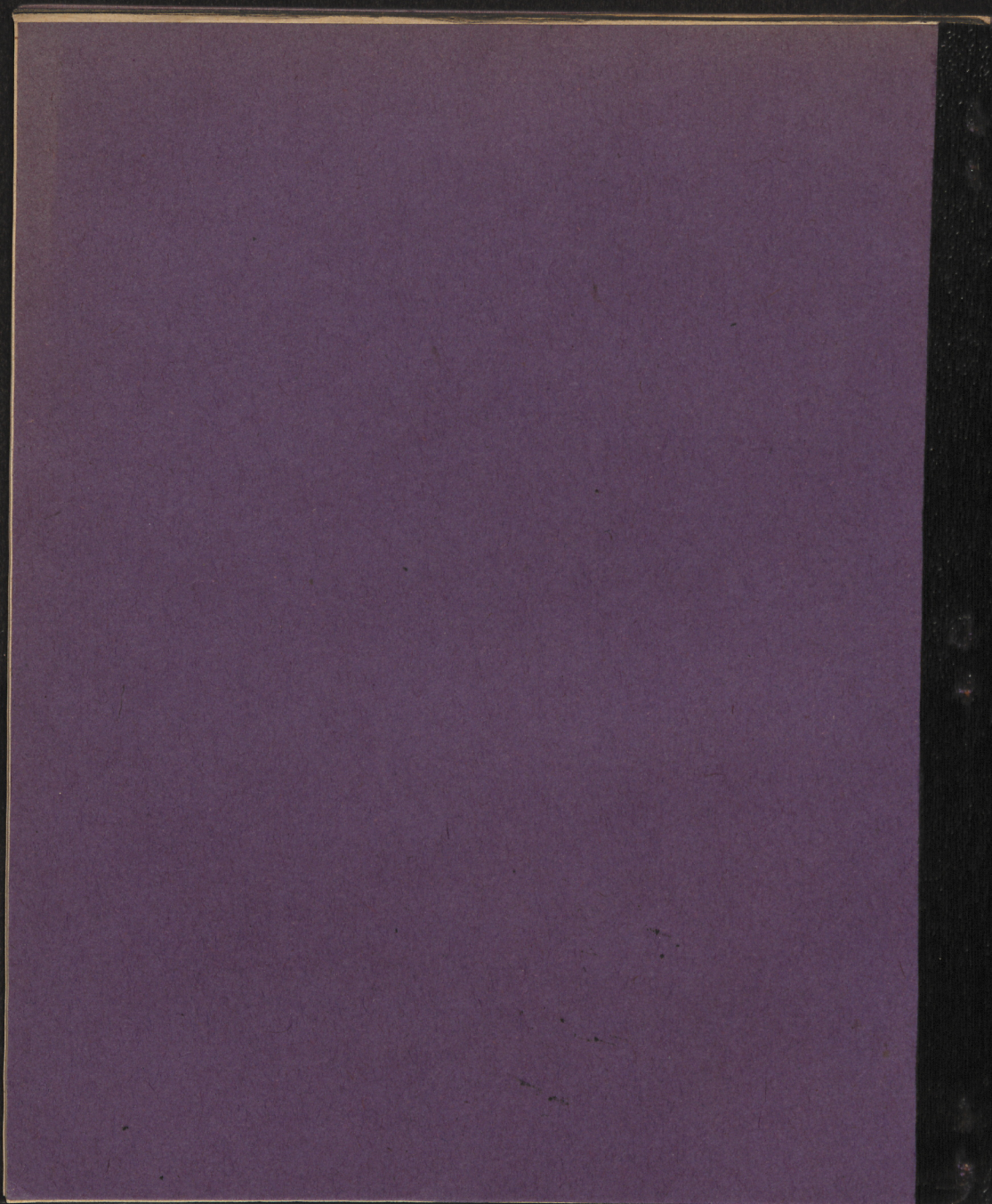

Universitäts
Bibliothek
Rostock

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn741509717/phys_0023

DFG

quod investitus efficiatur vasa'us non primi Senioris.
2. F. 55. §. illud, & de quibus in th. 31. Unde persona vasa
nesta videri debet, nec quicquam tacere, ex quo domi
tus aut dignitas laedatur, sed ea omnia, quantum in ip
at l. 9. ff. de obs. parent. & patr. praeft. Schmid de feud. p. 6.
planè jure se abdicavit subinfeudans, retinet quippe
quod utile, quod alii superius ad differentiam inferiori
subvasallum transit, alii analogicum directum dicunt

Th. XLII. Quantum ad subvasallum, trans fer
eum dominium quoddam utile, quod aliis dicitur inf
9. concl. 47. n. 4. Præterea subvassus rei in subfeudum co
sequitur, quam veram quidem, non tamen civilem, sed
§. fin. 2. F. 8. §. si verò 2. F. 2. 2. F. 22. pr. Molin. ad consuet. P.

Th. XLIII. Effectus generales absolvent action
tentes, & quibus mediatas & immediatus Dominus, &
obtinere possunt. Si enim subvasallo feudum fuerit pr
aut contractu quodam vel ultimâ voluntate fieri potest,
secundum qualitatem illam, ex quâ promissio facta, ut
riri potest. Struv. Synt. jur. feud. cap. 16. aph. 3. Rosent
Lind. de feud. c. 12. th. 3.

Th. XLIV. Si verò promissioni subfeudi accedat ip
investitura, quæ dicitur abusiva 2. F. 2. pr. Obligatio inte
lum oritur, & tenetur Dominus ad tradendam rem, n
beratur, (subvasallus verò ad fidelitatem, nec indè resul
jus ad rem Rosentb. de feud. c. 6. concl. 6. n. 7. Bald. in §
datio enim est contractus ultrò citroq; obligatorius p
quoties versamur in contractu ultrò citroq; obligatorio
netur ad faciendum secundum legis dispositionem, ut e
servitorum præstandorum l. 72. ff. de V. O. Ratio æqu
quod dominus præcisè cogatur tradere, si habet faculta
plum contractus venditionis, ubi æqua debet esse conti
ff. de per. & com. rei vend. c. 2. de concess. prab. in 6to M.
si facta 2. F. 26. n. 1. vers. fin.

Th. XLV. Ratione subfeudi constituti & acquisit
fessorio & petitorio agere licebit, illo, ut veram respec
tentem possessionem 2. F. 2. pr. 2. F. 8. §. ult. defendat
vel recuperet interdicto Unde vi. Lind. de feud. cap. 12. n.
summ. poss. obs. 16. n. 67. Mey. part. 6. d. 10. & seqq. Dur

the scale towards document

investientis,
anta & ho
matio ste
ur & auge
r nec omni
ninium ali
ii, quod in
dc 8. th 5.
vasallus in
le feud. cap.
onem con
se existimo
n. 5. & seqq.
im compe
allus suum
d vel pacto
dominum
lum, expe
6 concl. 5.

feudalis seu
z subvasal
nteressè li
is in re sed
Subinfeu.
2. F. 23. &
artium te
ratione
svader,
ad exem
nditio / 7.
inc. 1. §.

dicio pos
ii compe
possidetis,
& tract. de
tra domi
num